

— Eu am o viață reușită,
și pot să spun chiar că sunt fericită.
Ia uite-mă cum stau la soare,
chiar dacă nu-s așa de mare!
Și asta, crede-mă, nu strică,

îi spuse, de pe casă, o pisică.

Un gândăcel negru,
tare mititel,
se plimba pe stradă,
lumea să îl vadă.

Dar era prea mic,
lumea nu-l vedea.
S-a oprit un pic
și a zis așa:

— Oamenii sunt mari,
nu se uită-n jos
și la cei mai mici.
Nu e prea frumos!

De s-ar opri un pic,
ei ar vedea atunci
un gândăcel frumos,
negru și cu dungii.

— Eu ce să mai zic?
sunt cât o fărâmbă,
se-auzi încet
pe trotuar, o râmă.

Ei, cu toate astea,
să știi, nu mă las,
continuă râma
și o luă la pas.

